

La imaginació té cara i ulls

Un infant es troba amb les veus que viuen als llibres

"Quan el sol es va pondre i s'expandí la fosca, s'ajagueren a reposar prop de les amarres de la nau. Però tan aviat com va aparèixer la deessa del matí, l'Aurora de dits de rosa, es feren a la mar vers l'extens campament dels aqueus."

Homer

Homer relatava un fet meravellós que representava l'inici d'una nova etapa, una aventura que recomença cada dia, silenciosa, emocionant com la vida mateixa. Aquesta Aurora de dits de rosa, filla d'Hiperió i de Selene, simbolitza el punt de partida d'un nou itinerari.

Extrapolant-ho a l'escola, la visita d'un autor pot ser, perfectament, el començament d'un nou camí lector. La trobada amb la persona que escriu —o il·lustra— sempre és motiu de festa. Es crea una expectació enorme. L'alumnat està encuriós i atret per la possibilitat de conèixer algú que ha escrit un llibre que ells coneixen.

El dia de la visita el grup està expectant, impacient per conèixer, per preguntar, per compartir. El mestre presenta l'autor i recorda alguns dels seus llibres. Després els infants, ordenadament, van demanant les qüestions que els interessin, que els preocupin. Una allau inacabable de preguntes, de dubtes, es succeeix. L'estona passa sense que ens adonem.

Els dies següents serveixen per anar incorporant al «diari de lectures personal» les impressions viscudes, alguna fotografia de la visita, les frases que ens van semblar importants. El mestre pot aprofitar l'efervescència d'emocions viscudes per animar a la lectura d'altres textos que pugin complementar el viatge inacabable envers la formació humana de cadascú. També, és bon moment per fer un salt del llegir a l'escriure.

A l'inici del curs escolar, el mestre ha de vetllar per trobar espais dins la programació per encabir les sessions que es dedicaran a la lectura i al comentari del que es llegeix. Es tracta de fer un viatge col·lectiu pels camins de la literatura. Un viatge que es pot iniciar (o reiniciar) amb l'ajut d'una persona aliena al nostre grup i que ens convida a passejar pel nostre interior. Perquè, tal com diu Robin Sharma, del que es tracta no és d'extreure riquesa dels llibres, sinó que els llibres ens ajudin a veure què hi ha dins de nosaltres.

LA PRÀCTICA: Un autor (o il·lustrador) ens visita

Sobre què cal preveure perquè aquesta trobada sigui especial

Edat:	A partir de 6 anys
Nombre d'alumnes:	Grup classe
Objectius:	Comprendre que darrera de tot llibre hi ha una persona que l'ha escrit
Recursos	Temps: Una sessió de 50 min.
	Espai: Biblioteca o aula
	Materials: Llibres de l'autor

Convidar un autor (o il·lustrador) a l'escola és una bona pensada. Per tal que la visita sigui màgica i l'alumnat pugui treure'n el màxim de profit és convenient, en primer lloc, que els infants hagin llegit alguns dels seus llibres, els estimin i els valorin. Si, a més a més, es pot preparar alguna mena d'acció (exposició a la biblioteca, representació d'alguna escena, lectura en veu alta, etc.) al voltant de les seves obres, millor.

També està bé que els propis alumnes s'encarreguin de redactar la invitació. En aquest sentit, molts autors ho consideren imprescindible. Funciona com a motivació i crea expectació. Podem emprar qualsevol tipus de tramesa, des de la simple carta formal, passant per la carta misteriosa que conté un missatge amagat, el paquet postal amb una mostra d'algun treball que s'hagi fet, o el correu electrònic. Localitzar l'adreça de l'autor no sempre és fàcil però ens queda la solució d'enviar-li la carta a l'editorial on s'ha publicat el llibre i allà s'encarreguen de fer-li arribar.

El dia de la visita, i després de les presentacions, es fan moltes preguntes. Convé que s'hagi preparat abans per fer-ho més ordenat i sobretot per no repetir qüestions. La norma indica que poden preguntar el que ells vulguin i evitar que siguin preguntes dictades pel mestre.

Les qüestions físiques tenen la seva importància. Intentarem que hi hagi proximitat i situarem les cadires en semicercle, sense taules entremig, els ulls a la mateixa alçada, facilitant la complicitat i la sinceritat.

Quan la visita s'acaba és moment d'iniciar alguna activitat (un article per a la revista escolar, un contacte epistolar, la possibilitat d'un segon retrobament).

Cal tenir la màquina de fotografies a la vora per immortalitzar el moment.

Jaume Centelles